

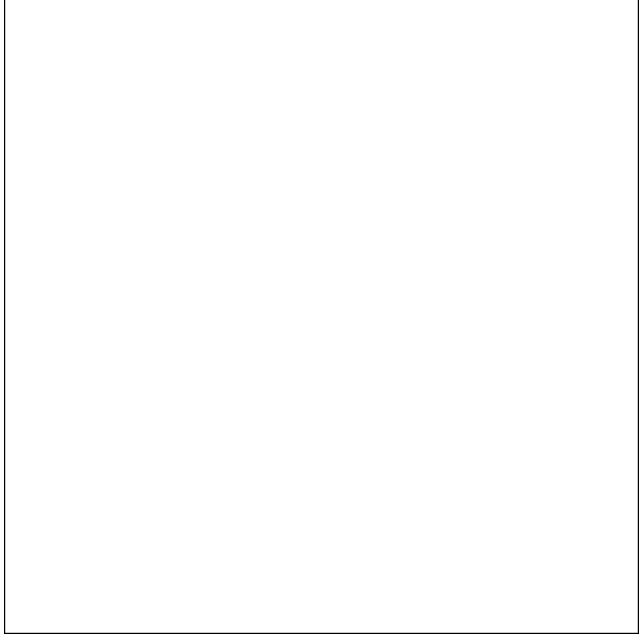

(utan bilder)

 Ghanaian folktale
 Wiehan de Jager
 Erika Braas
 svenska
 nivå 3

Anansi och visheten

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Anansi och visheten

Skreven av: Ghanaian folktale

Illustrerad av: Wiehan de Jager

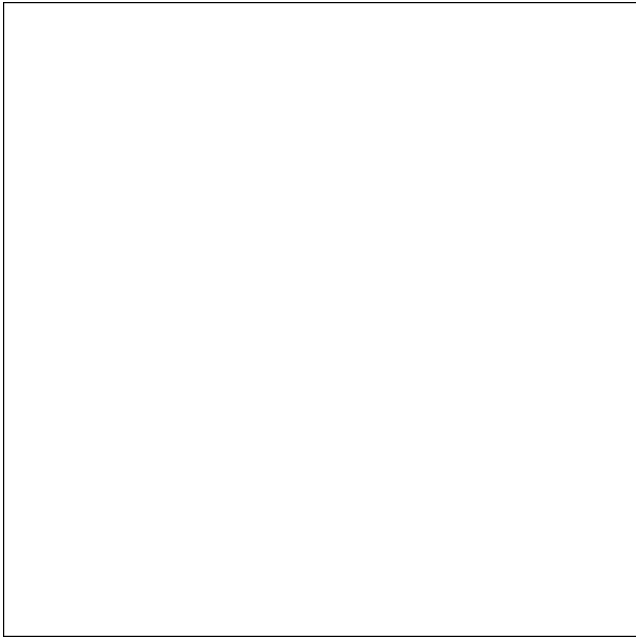
Översatt av: Erika Braas

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

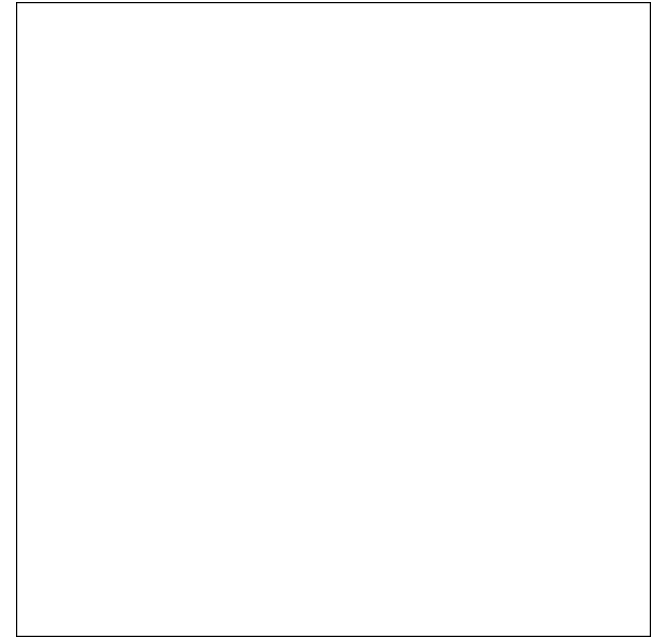
Detta verk är licensierat under en Creative Commons

[Erkännande 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv>

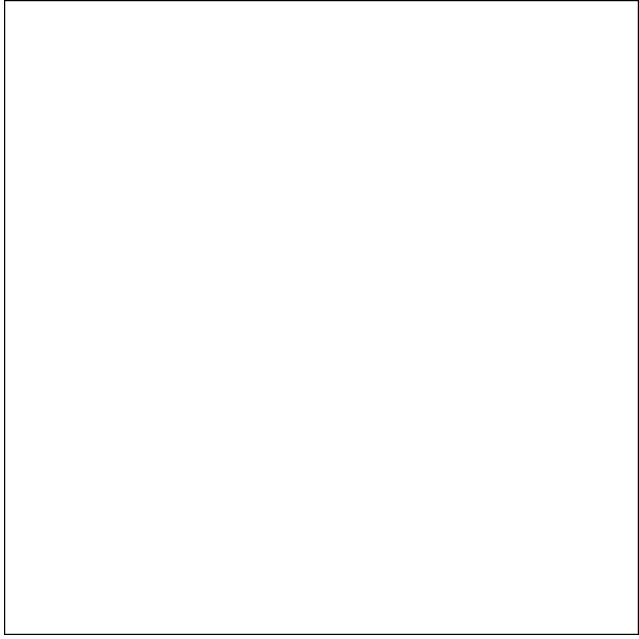

För länge sedan visste människor ingenting. De visste inte hur man brukar jorden, hur man väver tyg eller hur man gör verktyg av järn. Guden Nyame uppe i himlen hade hela världens vishet. Han skyddade den i en lerkruka.

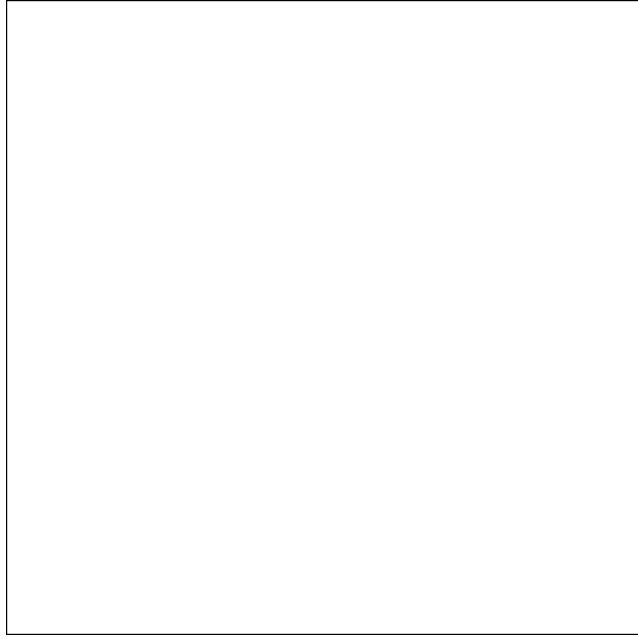

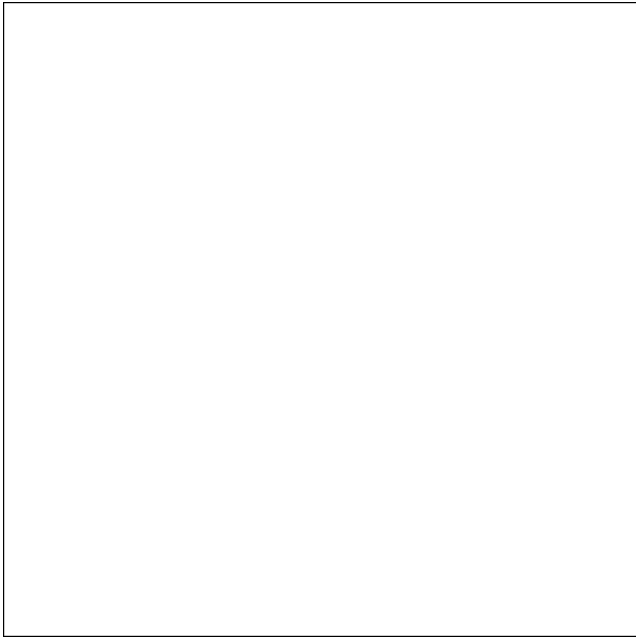
Den gick i tusen bitar på marken. Alla människor kunde nu ta del av visheten. På det sättet lärde sig människor att bruka jorden, väva tyg, göra järnverktyg och alla andra saker som människor kan.

En dag beslutade Nyame att han skulle ge kruknan med vishet till Anansi. Varje gång kruknan tittade ner i lerkruknan lärde han sig någonting nytt. Det var så spännande!

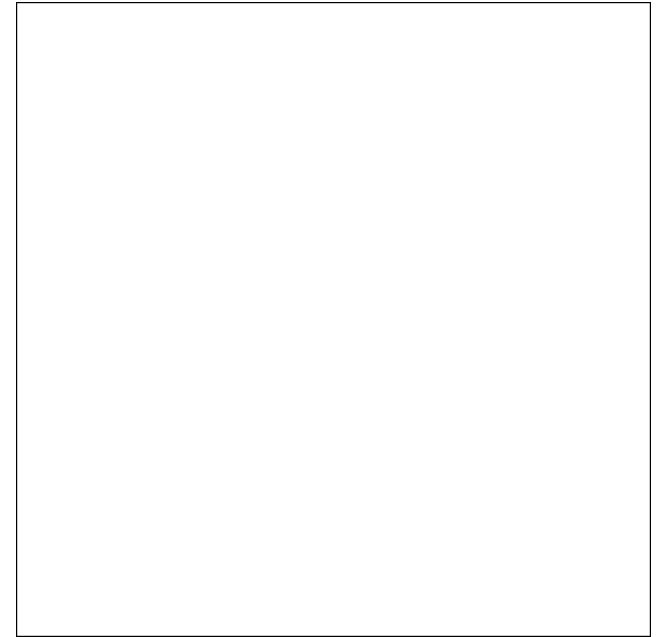

Han klättrade snabbt upp till toppen av trädet. Men sedan stannade han till och tänkte: "Jag borde vara den med all vishet, men istället är min son klipskare än jag!" Anansi blev så arg över detta att han kastade ner kruknan från trädet.

Giriga Anansi tänkte för sig själv: "Jag gömmer lerkrukan i toppen av ett högt träd så jag får behålla den för mig själv!" Han vävde en lång tråd runt lerkrukan, virade den runt krukan och knöt fast den runt sin mage. Han började klättra uppför trädet. Men det var svårt att klättra med krukan som stötte i hans knän hela tiden.

Under hela tiden hade Anansis unga son stått nedanför trädet och tittat på. Han sa: "Skulle det inte vara lättare att klättra om du knöt krukan på ryggen istället?" Anansi knöt krukan som var full med vishet på ryggen istället, och då gick det genast mycket lättare.